

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น โทร. ๐๓๖-๗๐๖๖๐๐

ที่

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น ผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น

ตามที่สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น ได้จัดทำโครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรม สำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขึ้น ในวันอังคารที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจ และเพื่อพัฒนาบุคลากรในสังกัด ให้สามารถนำหลักคุณธรรม จริยธรรมไปพัฒนาคุณภาพชีวิตในประจำวัน และประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม นั้น

บัดนี้ การดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว ได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงขอรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการอบรมฯ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมบันทึกฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ผู้เขียนโครงการ

(นางสาวนงนุช ผากา)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

-ทราบแล้ว ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

(นายอนุชา แสงกำ)
หัวหน้าสำนักปลัด

-ทราบแล้ว ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

(นายพีระ โหมตเครือ)
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น

-ทราบแล้ว ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

(นายอภิศักดิ์ หันทิพย์)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น

-ทราบแล้ว ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

(นางน้าค้าง พลายละหาร)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน

โครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล
ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

วันอังคารที่ ๒๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗
ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น
อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

สำนักปลัด อบต.
องค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น
อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี
ผู้รับผิดชอบโครงการ

คำนำ

รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น ฉบับนี้ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงานของโครงการเพื่อให้ทราบถึง วิธีดำเนินงาน วิธีการประเมินผล สรุปความสำเร็จ และความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานโครงการในครั้งต่อไป

ขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลและร่วมปฏิบัติงานจนทำรายงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

สำนักปลัด อบต.

ตุลาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

คำนำ

หน้า

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาโครงการ

๑

วัตถุประสงค์

๓

ขอบเขตการดำเนินงานโครงการ

๓

- เป้าหมาย

๓

- ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

๔

- ขั้นตอนการดำเนินงาน

๔

- งบประมาณที่ดำเนินการ

๔

- รายละเอียดกิจกรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔

รายละเอียดหัวข้อการบรรยาย

๕

บทที่ ๒ บทสรุป

สรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ

๖

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑๐

ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน

๑๐

ข้อมูลสัมภาษณ์

๑๐

ข้อเสนอแนะ

๑๑

ภาคผนวก

- โครงการที่ได้รับอนุมัติ

- หนังสือเชิญเป็นวิทยากร

- แบบลงทะเบียน

- หนังสือเชิญผู้เข้าร่วมโครงการ

- แบบตอบรับเข้าร่วมโครงการ

- แบบประเมินความพึงพอใจโครงการฯ

- เอกสารประกอบการบรรยาย

- ประมวลภาพกิจกรรม

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความเป็นมาของโครงการ

ตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) ได้กำหนดมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะอนุกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (อ.ก.ถ.) ด้านมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมใน ก.ถ. ได้ประมวลขึ้นจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติ เพื่อเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของตนได้แก่

๑. พึงดำรงตนให้ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีความรับผิดชอบ
๒. พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเปิดเผย โปร่งใส พร้อมให้ตรวจสอบ
๓. พึงให้บริการด้วยความเสมอภาค สะดวก รวดเร็ว มีอัธยาศัยไมตรี โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก
๔. พึงปฏิบัติหน้าที่โดยยึดผลสัมฤทธิ์ของงานอย่างคุ้มค่า
๕. พึงพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ประกอบกับคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) ได้มีประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางทางจริยธรรมของข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดย ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน ตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม เพื่อยึดถือเป็นหลักการแนวทางปฏิบัติและเป็นเครื่องกำกับความประพฤติ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ดังนี้

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย
๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยดี และไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.๒๕๖๒ หมวด ๑ มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งประกอบด้วย

๑. ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๒. ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
๓. กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
๔. คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ
๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
๖. ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
๗. ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

ซึ่งจะเห็นได้ว่า บุคลากรหรือทรัพยากรบุคคลในองค์กรเป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการพัฒนาและขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล องค์กรนั้น ๆ ย่อมประสบความสำเร็จ มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคลากรที่มีคุณภาพสูง มีความรู้ความสามารถ มีทักษะต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน มีประสบการณ์ มีความรู้ ความเข้าใจงานเป็นอย่างดี เมื่อได้รับบทบาทให้กระทำหน้าใด ๆ แล้ว ย่อมสามารถแสดงบทบาทนั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเสมอ ในทางตรงกันข้ามหากบุคลากรในองค์กรด้อยความสามารถ ไร้อุดมการณ์ ไม่มีทักษะหรือประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงาน ย่อมทำให้องค์กรนั้น ด้อยพัฒนา หรือเจริญก้าวหน้าได้อย่างล่าช้า นอกจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์การทำงานสูง แล้วย่อมมีคุณธรรมจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต มีจรรยาบรรณ ค่านิยม บุคลิกภาพหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นตัวชี้แนวทางในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง หน้าที่และบทบาทแห่งตนเอง บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในหลักคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อ ตั้งใจทำงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่องาน ต่อหน่วยงาน ต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้มาขอรับบริการหรือรักษาประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติแล้ว ย่อมนำพาองค์กรหรือหน่วยงานมุ่งไปสู่ความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น มีความโปร่งใสในการป้องกันการทุจริต และสามารถตรวจสอบได้ตามหลักการแห่งธรรมาภิบาล และประกอบกับประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายสภา และข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๗ และแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น จึงได้จัดทำโครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรม สำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และลูกจ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการรักษา วินัยของพนักงานส่วนตำบล และเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรภายในองค์กรสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้ห่างไกลการทุจริต และการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข รู้จักความดีมีความพอเพียง ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายและข้อบังคับ มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณวิชาชีพต่อตนเอง ต่อผู้ร่วมงาน ต่อผู้มาขอรับบริการ ต่อผู้บังคับบัญชา และต่อประเทศชาติบ้านเมืองต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และลูกจ้างมีความรู้ ความเข้าใจในหลักคุณธรรมจริยธรรมและข้อระเบียบกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน

๒.๒ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงหลักคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน่วยงาน

๒.๓ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง ได้มีโอกาสเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดประสบการณ์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีจริยธรรม

๒.๔ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยอย่างถูกต้อง

๒.๕ เพื่อให้การปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้าง ลดปัญหาการร้องเรียน และความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ราชการ

๒.๖ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการปฏิบัติราชการ และสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการกำหนด

๓. ขอบเขตของการดำเนินงานโครงการ

เป้าหมาย

เชิงปริมาณ

ผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวนทั้งสิ้น ๔๐ คน ประกอบด้วย

- ผู้บริหาร	จำนวน ๔ คน
- สมาชิกสภา อบต.	จำนวน ๗ คน
- พนักงานส่วนตำบล	จำนวน ๑๑ คน
- พนักงานครู	จำนวน ๑ คน
- ลูกจ้างประจำ	จำนวน ๑ คน
- พนักงานจ้าง	จำนวน ๘ คน
- พนักงานจ้างเหมาบริการ	จำนวน ๘ คน

เชิงคุณภาพ

(๑) ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานครู ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และพนักงานจ้างเหมาบริการ มีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น

(๒) ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานครู ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และพนักงานจ้างเหมาบริการ เกิดความรัก ความสามัคคีและเกิดการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเห็นได้ชัด และเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

วันอังคาร ที่ ๒๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทน์
อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

ขั้นตอนการดำเนินงาน

- เขียนโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ขออนุมัติต่อผู้บริหาร
- ประสานงานกับวิทยากรผู้ให้ความรู้และผู้เข้ารับการอบรม
- ประชาสัมพันธ์โครงการฯ ให้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. และพนักงาน

ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทน์ทราบ

- ดำเนินการจัดกิจกรรมตามโครงการฯ
- สรุปรายงานผลการจัดโครงการฯ ปัญหาอุปสรรค รวมทั้งแนวทางแก้ไขให้ผู้บังคับบัญชา

ตามลำดับขั้นทราบ

งบประมาณที่ดำเนินการ

ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทน์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ แผนงานบริหารทั่วไป ค่าใช้สอย รายจ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่นๆ โครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทน์ ตั้งไว้ ๑๐,๐๐๐.- บาท ดังนี้

๑. ค่าป้ายไวนิล ๑.๒๐ x ๒.๕๐ เมตร จำนวน ๑ ป้าย	เป็นเงิน	๔๕๐.- บาท
๒. ค่าตอบแทนวิทยากรจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๒ คน ๆ ละ ๒ ชั่วโมง (รวม ๔ ชั่วโมง)	เป็นเงิน	๒,๔๐๐.- บาท
๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๔๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท	เป็นเงิน	๒,๘๐๐.- บาท
๔. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๔๐ คน ๆ ละ ๘๐ บาท	เป็นเงิน	๓,๒๐๐.- บาท
๕. ค่าวัสดุเครื่องเขียนอุปกรณ์ในการฝึกอบรม	เป็นเงิน	๑,๑๕๐.- บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐,๐๐๐.- บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)		

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ ผู้เข้ารับการอบรมได้มีความรู้ ความเข้าใจด้านวินัย หลักคุณธรรมจริยธรรม หลักศีลธรรมและจรรยาของข้าราชการที่บัญญัติไว้เป็นข้อกฎหมาย กฎระเบียบ เห็นความสำคัญและเสริมสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงานให้มีความโปร่งใสและเป็นธรรม

๔.๒ ผู้เข้ารับการอบรม มีกระบวนการทัศน วัฒนธรรมและค่านิยมในการปฏิบัติงานที่มุ่งเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาาระบบราชการไทย โดยยึดหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อเป็นแนวทาง

๔.๓ ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถนำหลักคุณธรรม จริยธรรมและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ให้เป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาหน่วยงาน ได้อย่างเหมาะสมกับบทบาทภารกิจ

๔.๔ ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดประสบการณ์ ปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดี ในการปฏิบัติงานร่วมกัน และการทำงานให้มีคุณลักษณะเป็นข้าราชการยุคใหม่ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและบรรลุ ผลสัมฤทธิ์

๔.๕ ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับการยอมรับให้เป็นต้นแบบการดำเนินชีวิต การปฏิบัติงานที่เน้นการพัฒนา ด้าน คุณธรรม จริยธรรม หรือการสร้างวัฒนธรรมองค์การที่มีค่านิยมด้านคุณธรรม จริยธรรมโดยมีหลักฐานข้อมูลเชิง ประจักษ์

๕. รายละเอียดหัวข้อการบรรยาย

๑. เรื่อง “การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อป้องกันการกระทำผิดทางวินัย”

(โดยวิทยากร นายณัฐวัฒน์ อัยลี ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเพนียด)

๒. เรื่อง “การพัฒนาส่งเสริมการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น”

(โดยวิทยากร ว่าที่ ร.ต. กันตภณ หมดมลทิน ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโป่ง)

บทที่ ๒

สรุปผลการดำเนินงาน

ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรม สำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และลูกจ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ในภาพรวม

จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในแบบสอบถามภายหลังเสร็จสิ้นโครงการ โดยการติดตามและประเมินผล ในวันอังคารที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ จำนวน ๓๗ ชุด ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ/ความรู้ความเข้าใจ/การนำไปใช้ ต่อการเข้าร่วมโครงการ

๑. ด้านวิทยากร

๑.๑ ความเหมาะสมด้านเนื้อหาเกี่ยวกับเป้าหมายการอบรม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๕	๖๕.๕๗
พอใจมาก	๑๐	๒๗.๐๓
ปานกลาง	๒	๕.๔๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๑.๒ ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๗	๗๒.๙๗
พอใจมาก	๑๐	๒๗.๐๓
ปานกลาง	๐	๐.๐๐
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๑.๓ การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็น

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๐	๕๔.๐๕
พอใจมาก	๑๗	๔๕.๙๕
ปานกลาง	๐	๐.๐๐
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๑.๔ การตอบข้อซักถาม ตรงประเด็น เข้าใจง่าย

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๗	๗๒.๙๗
พอใจมาก	๘	๒๑.๖๒
ปานกลาง	๒	๕.๔๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๑.๕ ความเหมาะสมของเวลาในการอภิปราย/ตอบคำถาม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๑๙	๕๑.๓๕
พอใจมาก	๑๓	๓๕.๑๔
ปานกลาง	๕	๑๓.๕๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๑.๖ ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของท่านแค่ไหน

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๘	๗๕.๖๘
พอใจมาก	๙	๒๔.๓๒
ปานกลาง	๐	๐.๐๐
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๒. ด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร/ประชาสัมพันธ์

๒.๑ สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๓๐	๘๑.๐๘
พอใจมาก	๔	๑๐.๘๑
ปานกลาง	๓	๘.๑๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๒.๒ ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๔	๖๔.๘๖
พอใจมาก	๑๓	๓๕.๑๔
ปานกลาง	๐	๐.๐๐
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๒.๓ ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๓๑	๘๓.๗๘
พอใจมาก	๖	๑๖.๒๒
ปานกลาง	๐	๐.๐๐
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๒.๔ อาหารมีความเหมาะสม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๙	๗๘.๓๘
พอใจมาก	๓	๘.๑๑
ปานกลาง	๕	๑๓.๕๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๒.๕ การประชาสัมพันธ์การจัดอบรม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๔	๖๔.๘๖
พอใจมาก	๑๓	๓๕.๑๔
ปานกลาง	๐	๐.๐๐
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๓. ด้านความรู้ ความเข้าใจ

๓.๑ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ ก่อน การอบรม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๐	๕๔.๐๕
พอใจมาก	๙	๒๗.๓๒
ปานกลาง	๘	๒๑.๖๒
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๓.๒ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๑๙	๕๑.๓๕
พอใจมาก	๑๔	๓๗.๘๔
ปานกลาง	๔	๑๐.๘๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๔. ด้านการนำความรู้ไปใช้

๔.๑ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๐	๕๔.๐๕
พอใจมาก	๑๒	๓๒.๔๓
ปานกลาง	๕	๑๓.๕๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๔.๒ สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๑๙	๕๑.๓๕
พอใจมาก	๑๔	๓๗.๘๔
ปานกลาง	๔	๑๐.๘๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

๔.๓ มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมากที่สุด	๒๐	๕๔.๐๕
พอใจมาก	๑๒	๓๒.๔๓
ปานกลาง	๕	๑๓.๕๑
พอใจน้อย	๐	๐.๐๐
พอใจน้อยที่สุด	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐๐

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. ผู้เข้ารับการอบรมได้มีความรู้ ความเข้าใจด้านวินัย หลักคุณธรรมจริยธรรม หลักศีลธรรมและจรรยาของข้าราชการที่บัญญัติไว้เป็นข้อกฎหมาย กฎระเบียบ เห็นความสำคัญและเสริมสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงานให้มีความโปร่งใสและเป็นธรรม

๒. ผู้เข้ารับการอบรมได้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักคุณธรรมจริยธรรมและข้อระเบียบกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และการรักษาวินัยอย่างถูกต้อง สามารถประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน สังคม ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ในกรอบของระเบียบ วินัย และกฎหมาย

๓. ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดประสบการณ์ ปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกัน และการทำงานให้มีคุณลักษณะเป็นข้าราชการยุคใหม่ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและบรรลุผลสัมฤทธิ์

๔. ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับการยอมรับให้เป็นต้นแบบการดำเนินชีวิต การปฏิบัติงานที่เน้นการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือการสร้างวัฒนธรรมองค์การที่มีค่านิยมด้านคุณธรรม จริยธรรมโดยมีหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์

ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน

เป้าหมายผู้เข้าร่วมอบรมบางส่วนไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ เนื่องจากติดภารกิจส่วนตัว

ข้อมูลสัมภาษณ์

๑. จุดเด่นการดำเนินโครงการ

(๑) การดำเนินโครงการจัดอบรมหลักสูตรนี้ ทำให้เกิดความรู้ด้านระเบียบวินัย กฎหมาย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงได้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องประมวลจริยธรรมของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภา และพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๒) การสร้างความสามัคคี และการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. และพนักงานส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ พนักงานทุกระดับ

๒. ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงโครงการของ อบต.วังจั่น

(๑) ควรเพิ่มเวลาในการอบรมมากขึ้น

(๒) เป็นโครงการที่ดีมาก เกิดการมีส่วนร่วม ระหว่างผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต.และพนักงานส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ พนักงานทุกระดับ

ข้อเสนอแนะ

๑. อยากให้มีการอบรมในลักษณะนี้อีกครั้งต่อไปเพราะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่จะได้ทำ หน้าที่ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่

๒. ควรเพิ่มปริมาณจำนวนอาหาร

////////////////////////////////////

ภาคผนวก

เอกสารประกอบการบรรยาย

๑. การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อป้องกันการกระทำผิดทางวินัย
(โดยวิทยากร นายณัฐวัฒน์ อัยลิ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเพนียด)

วิทยากร

นายณัฐวัฒน์ อัยลี

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเพนียด

โทรศัพท์และ ID Line ๐๙๘ ๙๔๖ ๘๙๒๘

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๓๖. วรรคท้าย

“...รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้
หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวล
จริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ
ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว...”

พระราชบัญญัติ มาตรฐานทาง
จริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

ความหมาย

“จริยธรรม” หมายความว่า กรอบหรือแนวทางอันดี
งามที่พึงปฏิบัติ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับสังคม เพื่อให้
เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยงดงาม ความสงบ
ร่มเย็น เป็นสุข ความรักสามัคคี ความอบอุ่น มั่นคง
และปลอดภัยในการดำรงชีวิต

(ที่มา ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ.2550)

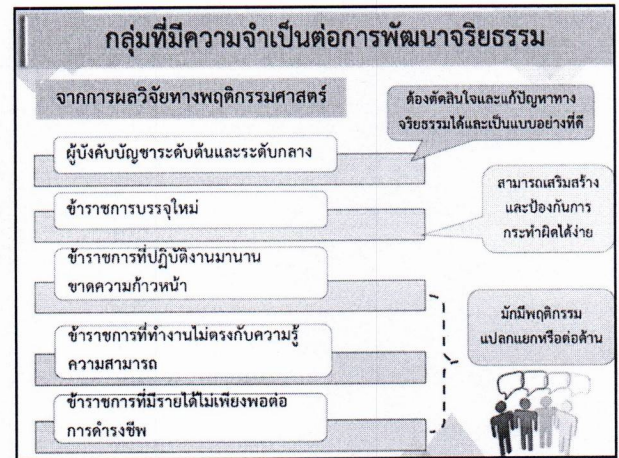
ความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม
(การป้องกันการทุจริต)

ความสำคัญของจริยธรรม

ทำไมข้าราชการจึงต้องมีจริยธรรมข้าราชการ

- งานราชการเป็นบริการสาธารณะโดยส่วนราชการต่าง ๆ เป็นการใช้อำนาจรัฐในการปฏิบัติงาน
- ข้าราชการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ กำกับ ดูแลจัดการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสาธารณะและทรัพยากรของชาติ
- เป็นผู้ให้บริการสาธารณะเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนและประเทศชาติ
- ดังนั้น ข้าราชการจึงถูกคาดหวังให้มีจริยธรรมขั้นสูง และปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักจริยธรรมเหนือประโยชน์ส่วนตน

สภาพปัญหาการรักษาคุณธรรม จริยธรรมในภาครัฐ

๑. การใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทางที่ผิด หลีกเลี่ยงการบังคับใช้กฎหมายและแสวงหาประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง
๒. ความบกพร่องด้านคุณธรรมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๓. วัฒนธรรม ทศนคติ และค่านิยม ที่หล่อหลอมให้เกิดกระบวนทัศน์ไม่ถูกต้อง
๔. เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่มีลักษณะอุปถัมภ์หรือการผูกขาดหรือการแทรกแซง
๕. การกำกับดูแลและการดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลของส่วนราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐ

"มาตรฐานจริยธรรม" คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรฐานทางจริยธรรมข้อที่ 1

ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักการ

ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาสถาบันหลักของประเทศ โดยการรักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศไทย การปฏิบัติงานหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญอย่างซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติตามกฎหมาย

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความซื่อสัตย์สุจริต

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความซื่อสัตย์สุจริต

ข้อสัณยสุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

มาตรฐานทางจริยธรรมข้อที่ 2

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความซื่อสัตย์สุจริต

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความซื่อสัตย์สุจริต

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความซื่อสัตย์สุจริต

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความซื่อสัตย์สุจริต

๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยและไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

มาตรการหรือการดำเนินการทางการบริหาร

ผู้ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้อกำหนดจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการตามมาตรการทางจริยธรรม ดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน*
- (๒) สั่งให้ได้รับการพัฒนา
- (๓) ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ
- (๔) ดำเนินการตามมาตรการทางการบริหาร

หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตน

สภาพคุณงาม ความดี
ควรกระทำ
กระทำความดี

การตัดสินใจถูกผิด
หรือไม่ควรกระทำ
ละเว้นความชั่ว

สรุป

มาตรฐานทางจริยธรรมหลัก

ของเจ้าหน้าที่รัฐ

ทั้งหมด ๗ ข้อ และ

มฐ. ทัวไปเกี่ยวกับจริยธรรม ๙ ข้อ

เทียบได้กับหลักเบญจศีล เบญจธรรม

ธรรมะที่ต้องมี คือ

“ เบญจศีล เบญจธรรม ”

ศีล ๕ ข้อ เป็นหลักคุณธรรมพื้นฐานของชาวพุทธ หรือเบญจศีล ๕ หมายถึง หลักคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าที่มอบไว้เป็นหลักธรรม และคุณธรรมพื้นฐาน ๕ ข้อ ให้พุทธศาสนิกชน ข้าราชการ และพระภิกษุ ยึดถือปฏิบัติตาม โดยสามารถจำง่าย ๆ ได้ดังนี้

๑. ห้ามฆ่าสัตว์ ๒. ห้ามลักทรัพย์
๓. ห้ามผิดลูกเมียผู้อื่น ๔. ห้ามพูดเท็จ
๕. ห้ามดื่มสุรา และของมึนเมา

ประกอบด้วย

ศีลข้อที่ ๑

ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปทฺสมายามิ

- เราจะถือศีล โดยเว้นจากฆ่าสัตว์ และการเบียดเบียนชีวิตผู้อื่น

ศีลข้อที่ ๒

อทินนาทานา เวรมณี สิกขาปทฺสมายามิ

- เราจะถือศีล โดยเว้นจากการลักทรัพย์ ลักขโมย และเอาสิ่งของผู้อื่นมาครอบครองอย่างไม่ถูกต้อง

ศิลปะข้อที่ ๓

กาเมสุมิจจาจารา เวมณี ลิกขาปทสมาทียามิ
- เราจะถือศีล โดยเว้นจากการประพฤติไม่เหมาะสมทางเพศ
ไม่ประพฤติผิดในกาม

ศิลปะข้อที่ ๔

มุสาวาทา เวมณี ลิกขาปทสมาทียามิ
- เราจะถือศีล โดยเว้นจากการพูดโกหก และกล่าวเท็จ

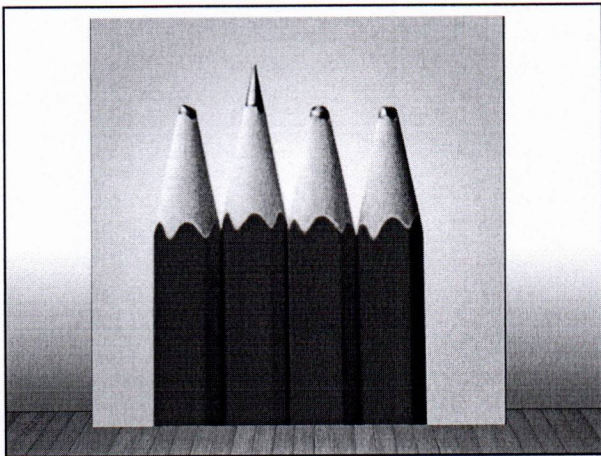
ศิลปะข้อที่ ๕

สุราเมรยมชฺชปมาทฏฐานา เวมณี ลิกขาปทสมาทียามิ
- เราจะถือศีล โดยเว้นจากการดื่ม ของมึนเมา สุรา ยาเมา
อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

ธรรมะที่ต้องมี คือ
“hiri โอตตัปปะ”

หิริ คือ ความละอายต่อบาป ถึงไม่มีใครรู้แต่никินแหวง
แคลงใจ ไม่สบายใจ เป็นความรู้สึกรังเกียจ เห็นบาปเป็นของ
สกปรก จะทำให้ใจของเราเศร้าหมอง จึงไม่ยอมทำบาป

โอตตัปปะ คือ ความเกรงกลัวต่อบาป เป็นความรู้สึกกลัว
กลัวว่าเมื่อทำไปแล้วบาปอาจจะส่งผลเป็นความทุกข์ทรมาน
แก่เรา จึงไม่ยอมทำบาป

การเป็นคนดี สำคัญกว่าทุกสิ่ง

คำสอนหลวงพ่อดุสิต (พระธรรมโกศาจารย์)

ขอบคุณครับ

จบการนำเสนอ

วินัย

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

วินัย และการรักษาวินัย
ของข้าราชการ/พนักงาน/ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
เบื้องต้น

ฐานความผิดทางวินัย มี ๑๙ ฐาน คือ

๑. ฐานไม่สนับสนุนประชาธิปไตย
๒. ฐานไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่
๓. ฐานไม่ปฏิบัติตามราชการให้เกิดผลดี
๔. ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๕. ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ฯลฯ
๖. ฐานไม่สนใจทราบเหตุเคลือบไหวอันตราย
๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ
๘. ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการชอบ
๙. ฐานทำการข้ามชั้นผู้บังคับบัญชาเหนือตน
๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
๑๑. ฐานไม่ปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมราชการ
๑๒. ฐานขาดราชการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่

๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยหรือกลั่นแกล้งกัน
๑๔. ฐานดูหมิ่น กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อ
๑๕. ฐานกระทำการให้เสื่อมเกียรติข้าราชการ
๑๖. ฐานเป็นผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมือง
๑๘. ฐานประพฤติชั่ว(ถ้าเอาผิดฐานอื่นไม่ได้ให้ใช้ฐานนี้)
๑๙. ฐานผู้สาว อนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ

ฐานความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง มี ๙ ข้อ ดังนี้

๑. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (ข้อ ๓ ๖.๓)
๒. ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ ๕ ๖.๒)
๓. ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ฯ (ข้อ ๖ ๖.๒)
๔. ฐานเปิดเผยความลับของราชการ (ข้อ ๘ ๖.๒)
๕. ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการชอบ (ข้อ ๙ ๖.๒)
๖. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๐ ๖.๒)
๗. ฐานขาดราชการ ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ (ข้อ ๑๑ ๖.๒)
๘. ฐานดูหมิ่น กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อ (ข้อ ๑๔ ๖.๒)
๙. ฐานประพฤติชั่ว (ข้อ ๑๘ ๖.๒)

โทษทางวินัย

ข้าราชการ

- ๑ ภาคทัณฑ์
- ๒ ตัดเงินเดือน
- ๓ ลดขั้นเงินเดือน
- ๔ ปลดออก
- ๕ ไล่ออก

พนักงานจ้าง

- ๑ ภาคทัณฑ์
- ๒ ตัดเงินเดือน
- ๓ ลดขั้นเงินเดือน
- ๔ ไล่ออก

องค์ประกอบความผิด “ วินัย ”

ลักษณะความผิด วินัยร้ายแรง มีองค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. มีเจตนาทุจริต

นิยามคำว่า “ ทุจริต ”

- ❖ ประมวลกฎหมายอาญาให้คำนิยามไว้ในมาตรา ๑ (๑)
- “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
- ❖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔
- “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า การปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งเหนือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่ง หรือหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

ละเมิด

ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

องค์ประกอบละเมิด ตาม ป.พ.พ.มาตรา ๔๒๐

๑. ผู้ใดกระทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย
๒. กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ
๓. การกระทำนั้นทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น
๔. ผู้ทำละเมิดต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน

ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ความจำเป็นที่ต้องมีพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑. เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการบังคับใช้กฎหมาย
๒. เพื่อความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ที่กระทำละเมิด
๓. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในระบบราชการ
๔. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของตนเอง เมื่อเกิดความเสียหายนำ ป.พ.พ. มาใช้บังคับไม่เหมาะสม

๕. บางกรณีเจ้าหน้าที่อาจกระทำโดยไม่ตั้งใจ หรือผิดพลาดเล็กน้อย

๖. หลักกฎหมายนี้ร่วมทำให้ต้องรับผิดในการกระทำของเจ้าหน้าที่อื่นด้วย

๗. เจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจเพราะเกรงว่าต้องรับผิด บั่นทอนขวัญกำลังใจ

ประเภทของละเมิดของเจ้าหน้าที่

๑. ละเมิดต่อบุคคลภายนอก ๒. ละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ

ความรับผิดในความเสียหายต่อบุคคลภายนอก

การปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๕	ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๖
ละเมิดบุคลภายนอก	ละเมิดบุคลภายนอก
จงใจ/ประมาทเลินเล่อ	จงใจ/ประมาทเลินเล่อ
หน่วยงานของรัฐรับผิดชอบ/ถูกฟ้องโดยเจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบ/ถูกฟ้องโดยตรง

การปฏิบัติหน้าที่

๑. การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด
๒. การปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

การกระทำที่ถือเป็น "ละเมิด" มีหลักเกณฑ์ ๓ ประการ

๑. กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ
๒. กระทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย
๓. บุคคลอื่นได้รับความเสียหายและความเสียหายจะต้องเป็นผลโดยตรงจากการกระทำนั้นด้วย

การกระทำที่จะเป็นละเมิดจะต้องครบองค์ประกอบทั้งสามข้อ หากขาดข้อใดข้อหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการกระทำละเมิด เมื่อไม่ละเมิดย่อมไม่จำเป็นต้องชดเชยค่าเสียหาย

กระทำโดยความประมาทเลินเล่อ

หมายถึง การกระทำความผิด มิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัย และพฤติการณ์และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

การกระทำโดยจงใจ

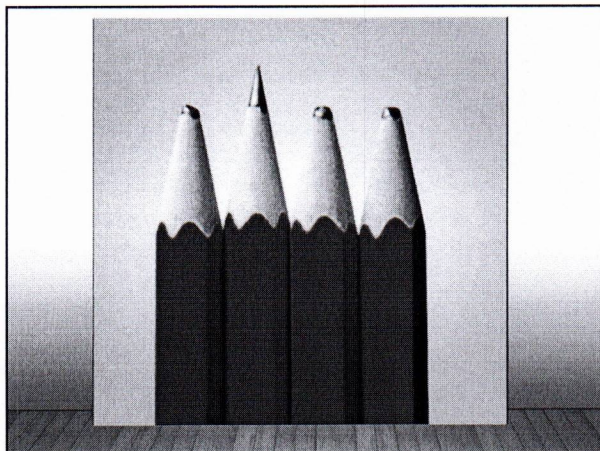
คือ การกระทำโดยรู้สำนึกถึงการกระทำของตนว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดก็ตาม อย่างไรก็ตาม การกระทำโดยจงใจ มิได้หมายเลยไปถึงกับว่าจะต้องเจจงให้เกิดผลเสียหายใดอย่างหนึ่งขึ้นโดยเฉพาะ เช่น กรณีรู้อยู่แล้วว่า ผิดระเบียบกลับมีคำสั่งอนุมัติ

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่อ. ๓๐๗/๒๕๕๒)

นอกจากนี้ยังมีคำนิยามคำว่าประมาทเลินเล่อตามมาตรา 54 วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมาย อาญาที่จะต้องพิจารณาต่อไปด้วย

สรุป

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
มุ่งคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความสุจริตและใช้ความระมัดระวังตามสมควร

เอกสารประกอบการบรรยาย

๒. การพัฒนาส่งเสริมการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น

(โดยวิทยากร ว่าที่ ร.ต.กันตณ หมดมลทิน ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโป่ง)

บทที่ ๑

ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน

“Conflict of Interest” เป็นภาษาต่างประเทศซึ่งมีการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางในรอบหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงระยะเวลาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในองค์กรต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งได้สร้างความเสียหายให้กับประชาชนโดยรวม ทำให้บรรดานักวิชาการและผู้คนในสังคมไทยต่างได้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของคำว่า “Conflict of Interest” ไว้แตกต่างกันออกไป ดังนี้

สารานุกรมวิกิพีเดีย (<http://th.wikipedia.org>) อธิบายความหมายไว้ว่า ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) คือภาวะที่บุคคลซึ่งอยู่ในสถานะที่ต้องได้รับความเชื่อถือ เช่น นักการเมือง ผู้ให้นโยบาย หรือผู้อำนวยการบริหารของบริษัท มีผลประโยชน์หรือความต้องการทั้งในทางอาชีพในบางครั้ง รวมถึงเรื่องส่วนตัวที่ขัดแย้งกัน ความต้องการที่ขัดแย้งกันนี้ทำให้เกิดความลำบากในการทำหน้าที่อย่างยุติธรรม แม้ว่าจะไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสม ผลประโยชน์ทับซ้อนอาจจะทำให้เกิดภาพที่ทำให้ความน่าเชื่อถือของบุคคลนั้น ในการกระทำที่เป็นกลางลดลง

ดร.วิทยากร เชียงกูล ได้ให้ความหมายของคำว่า ผลประโยชน์ทับซ้อน หมายถึง ผลประโยชน์ที่ทับซ้อนกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมของผู้มีอำนาจหน้าที่ที่ต้องตัดสินใจทำงานเพื่อส่วนรวม ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ขององค์กรภาคธุรกิจ เอกชนและเจ้าหน้าที่ภาคประชาสังคม (Civil Society)

ผาสุก พงศ์ไพจิตร ได้อธิบายความหมายของ ผลประโยชน์ทับซ้อน หมายถึง การทับซ้อนของผลประโยชน์ของบุคคลที่มี ๒ ลักษณะ หรือมากกว่าในเวลาเดียวกัน คือ ตำแหน่งสาธารณะและตำแหน่งในบริษัทเอกชน ซึ่งบุคคลดังกล่าวอาจมีความโน้มเอียงใช้อำนาจและตำแหน่งสาธารณะหาผลประโยชน์ส่วนหรือแสวงหาประโยชน์ให้แก่กลุ่มพวกพ้องของตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างง่ายดาย เช่น กรณีของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมีหุ้น หรือครอบครัวยึดถือเป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งได้รับสัมปทานหรืออยู่ในฐานะจะได้รับสัมปทานธุรกิจจากรัฐ ขณะเดียวกันก็อยู่ในตำแหน่งสาธารณะที่เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการให้สัมปทานธุรกิจดังกล่าวด้วย ตัวอย่างที่พบ คือ การได้ชนะประมูลโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่จากภาครัฐเพราะผู้ชนะประมูลมีพรรคพวกเป็นนักการเมือง หรือบริษัทที่ชนะประมูลโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่จากภาครัฐเพราะผู้ชนะประมูลมีพรรคพวกเป็นนักการเมือง หรือบริษัทที่ชนะประมูลมีนักการเมืองร่วมหุ้นอยู่เป็นหุ้นลม การชนะประมูลดังกล่าวด้วยอิทธิพลทางการเมืองจะส่งผลให้บริษัทผู้ชนะประมูลสามารถหากำไรเกินควรได้ การคอร์รัปชันในโครงการขนาดใหญ่ภาครัฐได้กลายเป็นแหล่งหารายได้จากการคอร์รัปชัน ที่สำคัญของนักการเมืองและข้าราชการที่เกี่ยวข้อง

Dr. Michael McDonald นักวิชาการด้านจริยธรรม แห่งมหาวิทยาลัย British Columbia และผู้อำนวยการ Centre for Applied Ethics ได้ให้คำนิยามของคำว่า Conflict of Interest หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคล เช่น เจ้าหน้าที่รัฐ ลูกจ้าง หรือนักวิชาชีพ มีผลประโยชน์ส่วนตัวหรือส่วนบุคคลมากพอจนเห็นได้ว่าการขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา (ภาวะวิสัยหรือเป็นกลาง) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

องค์ประกอบประการแรก คือ ผลประโยชน์ส่วนตัว (Private Interest) หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล (Personal Interest) ซึ่งผลประโยชน์นี้อาจเป็นตัวเงินหรือทรัพย์สินอื่นๆ รวมถึงผลประโยชน์ในรูปแบบอื่นๆ ที่ทำให้ผู้ได้รับพึงพอใจ ส่วนนี้โดยตัวมันเองแล้วไม่เสียหายอะไรเพราะใครๆ ก็แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนกันทั้งนั้น เช่น การทำงานใหม่ที่มีรายได้ดีกว่าเก่า แต่ปัญหาจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผลประโยชน์นี้ไปแย้งกับผลประโยชน์ส่วนรวม

องค์ประกอบประการที่สอง คือ การปฏิบัติหน้าที่โดยใช้สถานะและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐโดยขาดหลักจริยธรรมพื้นฐานในวิชาชีพตน ทั้งนี้เพราะอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่เกิดจากการมีตำแหน่ง หรือการเป็นเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

องค์ประกอบสุดท้าย คือ เมื่อผลประโยชน์ที่ขัดแย้งนั้นไปแทรกแซงการตัดสินใจ หรือการใช้วิจารณญาณในทางใดทางหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

จึงเห็นได้ว่าจากนิยามศัพท์ของนักวิชาการข้างต้นสามารถสรุปความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) คือ ผลประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่รัฐไปขัดแย้งกับผลประโยชน์ส่วนรวมแล้วต้องเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดตัดสินใจได้ยากในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดความเป็นธรรมและปราศจากอคติ

๒. รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน แบ่งออกเป็น ๗ รูปแบบ ได้แก่

๑. การรับผลประโยชน์ต่างๆ (Accepting benefits) คือ การรับสินบน หรือรับของขวัญ หรือผลประโยชน์ในรูปแบบอื่นๆ ที่ไม่เหมาะสมและมีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น หน่วยงานราชการรับเงินบริจาคสร้างสำนักงานจากนักธุรกิจหรือบริษัทธุรกิจที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน การใช้งบประมาณ ของรัฐเพื่อจัดซื้อจัดจ้างแล้วเจ้าหน้าที่ได้รับของแถมหรือผลประโยชน์อื่นตอบแทน

๒. การทำธุรกิจกับตนเอง (Self – Dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) หมายถึง สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด เช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ที่ทำให้หน่วยงานทำสัญญาซื้อสินค้าจากบริษัทของตนเองหรือจ้างบริษัทของตนเองเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดินของตนเองในการจัดสร้างสำนักงาน

๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post – employment) หมายถึง การที่บุคลากรออกจากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกับที่ตนเองเคยมีอำนาจควบคุม กำกับ ดูแล

๔. การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting) เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจเป็นการแข่งขันกับหน่วยงานหรือองค์กรสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการโดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัด ในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่

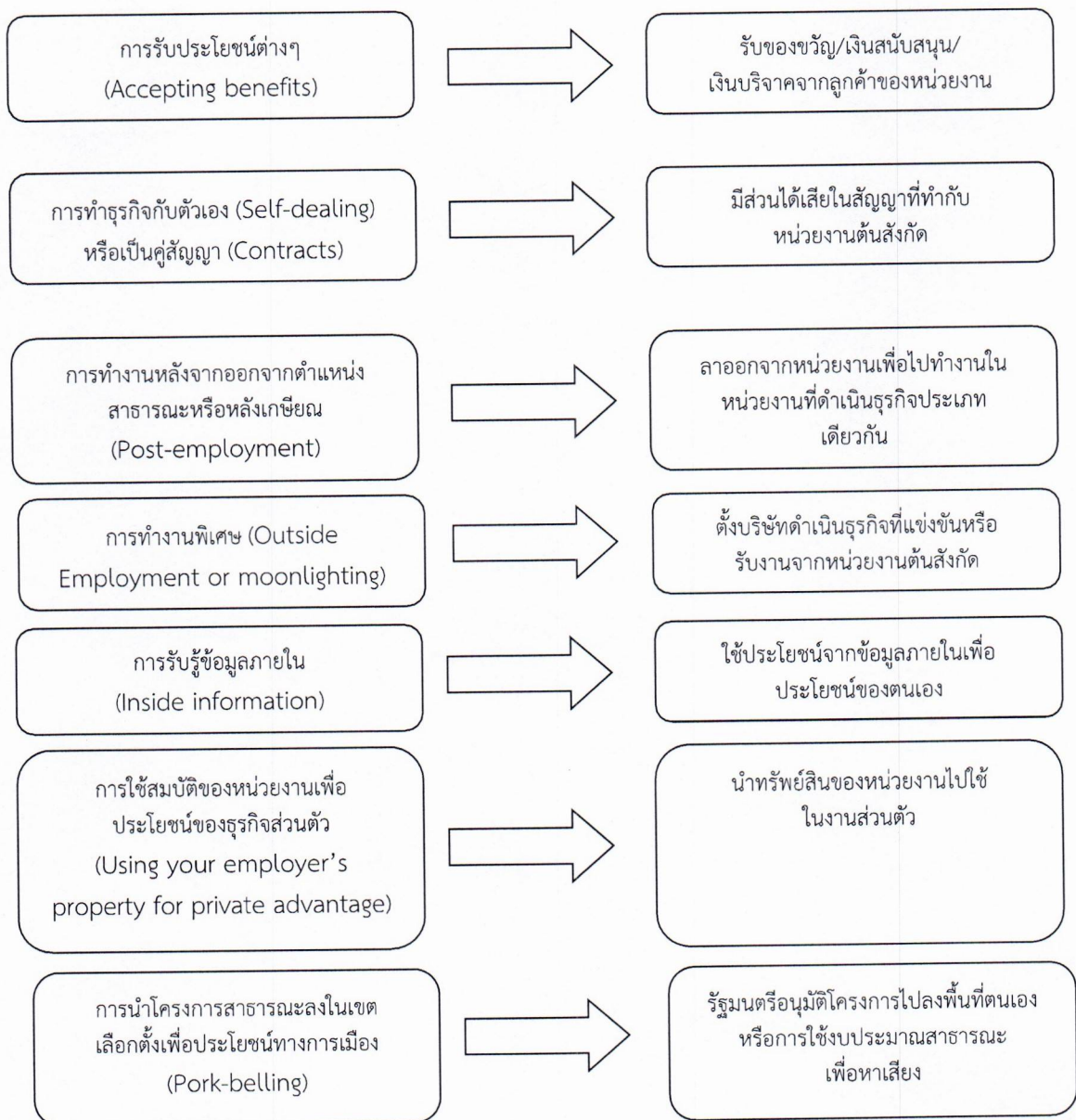
๕. การรับรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะใช้ประโยชน์จากการรู้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ทราบว่าจะมีการตัดถนนไปตรงไหนก็รีบไปซื้อที่ดินโดยใส่ชื่อภรรยา หรือทราบดีว่าจะมีการซื้อที่ดินเพื่อทำโครงการของรัฐก็รีบไปซื้อที่ดินเพื่อเก็งกำไรและขายให้กับรัฐ ในราคาที่สูงขึ้น

๖. การใช้ทรัพย์สินของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ของธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เช่น การนำเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ กลับไปใช้ที่บ้าน การนำรถยนต์ในราชการไปใช้เพื่องานส่วนตัว

๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork-belling) เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการของกระทรวงลงไปในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อการทำเสียงเลือกตั้ง

จากรูปแบบประเภทต่างๆ ของปัญหาความขัดแย้งกันในประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวมจะเห็นว่าโอกาสความเป็นไปได้ที่จะเกิดปัญหามีสูงมากเพราะปัญหาดังกล่าวมีขอบเขตครอบคลุมพฤติกรรมที่เข้าข่ายความขัดแย้งอย่างกว้างขวาง ดังนั้น กลไกหรือเครื่องมือส่วนใหญ่ที่ใช้ในการจัดการกับปัญหา ความขัดแย้งของผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม คือ การมีหลักคุณธรรมและจริยธรรมในการทำงานของบุคคลสาธารณะรวมถึงการมีกฎหมายที่สามารถครอบคลุมถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนทุกรูปแบบ

แผนภาพรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

บทที่ ๒

แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาลผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาลผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์หรือคุณสมบัติต้องห้าม (Qualification and disqualification from office) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการป้องกันเบื้องต้นมิให้มีโอกาสเกิดปัญหาความขัดแย้งของผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวมในกรณีของข้าราชการการเมือง คุณสมบัติต้องห้ามที่นานาประเทศมักกำหนด ได้แก่ การห้าม ส.ส. หรือรัฐมนตรีต้องไม่ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการประจำ และต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัมปทานหรือสัญญาต่างๆ กับรัฐ เป็นต้น

๒. การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และธุรกิจของครอบครัวให้สาธารณะทราบ (Disclosure of personal interests) เช่น การแจ้งถึงจำนวนหุ้นส่วนหรือธุรกิจส่วนตัวว่ามีอะไรบ้าง แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือประเภทแรกคือการแจ้งทรัพย์สินหรือความต้องการส่วนบุคคลเมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น และประเภทที่สอง คือ การแจ้งทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ก่อนมาดำรงตำแหน่ง ถึงแม้วิธีการนี้จะไม่ใช้เครื่องมือที่แก้ปัญหาลความขัดแย้ง ของผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้โดยตรง แต่อย่างน้อยการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวก็ช่วยให้สาธารณชนสามารถวิเคราะห์หรือมองเห็นช่องทางที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาได้ง่ายขึ้น

๓. การกำหนดข้อพึงปฏิบัติทางจริยธรรม (Code of conduct) เป็นการสร้างกรอบเพื่อบอกถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรยึดถือเป็นหลักในการทำงาน ถ้าไม่ปฏิบัติตามไม่ถือว่าผิดทางกฎหมายแต่สามารถบ่อนทำลายความเชื่อมั่นที่สังคมจะมีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น และสามารถเป็นบ่อเกิดแห่งความเสื่อมศรัทธาที่ประชาชนจะมีต่อระบบราชการ

๔. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำงานหลังพ้นตำแหน่งในหน้าที่ราชการ (Post-office employment restriction) เป็นข้อกำหนดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันมิให้ผู้ที่ยังดำรงตำแหน่งในหน่วยงานของรัฐนำข้อมูลลับ (Confidential information) ภายในหน่วยงานที่เขาทราบไปใช้ประโยชน์หลังจากการออกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว รวมถึงป้องกันการใช้สิทธิในการติดต่อหน่วยงานราชการในฐานะที่เคยดำรงตำแหน่งสำคัญ ในหน่วยงานราชการมาแล้ว

นอกจากแนวทางดังกล่าวข้างต้นแล้วจำเป็นต้องมีกลไกสำหรับการบังคับใช้ (Enforcement) กฎระเบียบที่กำหนดขึ้น เช่น การตั้งคณะกรรมการในลักษณะองค์กรกำกับดูแลเพื่อตรวจสอบให้ผู้อยู่ภายใต้กฎระเบียบดังกล่าวปฏิบัติตามข้อกำหนดที่บัญญัติไว้ โดยคณะกรรมการดังกล่าวต้องมีความเป็นอิสระอย่างเพียงพอเพราะในกรณีที่มีการละเมิดกฎระเบียบที่เกิดขึ้นก็ต้องทำหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงก่อนที่จะดำเนินการตามมาตรการที่เกี่ยวข้องต่อไป

การสร้างการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) คือ ประการแรก การมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสาธารณะ (Accountability) ประการที่สอง มีความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Transparency) ซึ่งรวมถึงการที่สาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ได้ ประการที่สาม การมีหลักการที่แน่นอนคงเส้นคงวา และเป็นธรรม เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ (predictability) ซึ่งหมายความว่ากฎเกณฑ์ต่างๆ จะต้องใช้บังคับกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกันไม่ลำเอียง ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เปลี่ยนแปลงบ่อยๆ จนก่อให้เกิดความสับสน และประการสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) หมายความว่าผู้บริหารระดับสูงจะต้องเคารพในความคิดเห็นของสมาชิกในองค์กร กล่าวคือในการตัดสินใจด้านนโยบายนั้นจะต้องเปิดรับฟังความคิดเห็นและให้สมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจควบคู่ไปกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีก็คือ ประการแรก การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย ชัดเจน

ครอบคลุม และสามารถตามกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมได้ทัน ประการที่สอง การปฏิรูปองค์กรอิสระเพื่อการตรวจสอบและปราบปรามผลประโยชน์ทับซ้อนให้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมีกระบวนการสรรหาและคัดเลือกคณะกรรมการที่เป็นอิสระ ไม่ถูกแทรกแซงจากการเมืองและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ประการที่สาม กำหนดหลักเกณฑ์ด้านจริยธรรมคุณธรรม (Codes of ethics) รวมทั้งจรรยาบรรณทางวิชาชีพต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางอันชัดเจนในการชี้นำพฤติกรรมไปในทิศทางที่ถูกต้อง กำหนดบทลงโทษผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณทางวิชาชีพอันก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรมของกลุ่มวิชาชีพให้สูงขึ้น ประการสุดท้าย ส่งเสริมภาคประชาสังคมให้เข้มแข็งเป็นองค์กรแบบเปิด สัมครใจในการรับสมาชิก มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานและมีจิตสำนึกที่เสียสละในการทำงานเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม องค์กรภาคประชาสังคมเหล่านี้จะมีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนไหวเพื่อการมีส่วนร่วมและตรวจสอบการดำเนินงานของภาคสาธารณะให้ปลอดจากผลประโยชน์ทับซ้อนได้อย่างแท้จริง

๒. มาตรการขับเคลื่อนเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

ประการแรก การกำหนดหลักเกณฑ์ทางจริยธรรม (Codes of ethics) เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งผิดและอะไรคือสิ่งถูกมีให้ประชาชนเกิดความสับสนเห็นผิดเป็นชอบหรือเห็นจนจกรเป็นดোকบัว โดยจะต้องนิยามและกำหนดมาตรฐานการกระทำต่างๆ ให้ชัดเจน ซึ่งวิธีการกำหนดหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมคุณธรรมดังกล่าวนี้ สามารถกระทำได้โดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีการรวมตัวกัน จัดตั้งเป็นสมาคมและส่งเสริมให้สมาคมวิชาชีพต่างๆ มีการบัญญัติเกี่ยวกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในแต่ละวิชาชีพ เพื่อยืนยันให้หลักเกณฑ์ทางจริยธรรมมีความชัดเจน สมาชิกของแต่ละกลุ่มวิชาชีพสามารถนำไปปฏิบัติได้ พร้อมกับมีบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม

ความชัดเจนเกี่ยวกับรายละเอียดของหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมหรือบรรทัดฐานสำหรับกำกับความประพฤติของนักการเมือง ข้าราชการ และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมต่างๆ เหล่านี้ เป็นแนวทางชี้แนะว่าบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่ทางด้านสาธาณณะนั้นควรมีความประพฤติอย่างไร อะไรที่ถือเป็นพฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงเนื่องจากเป็นปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนเปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ถกเถียงและสร้างเป็นข้อตกลงร่วมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมที่พึงปฏิบัติ

ประการที่สอง การถ่ายทอด ปลุกฝังหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมคุณธรรมสู่สมาชิกของสังคม โดยผ่านสื่อมวลชนหรือการบรรจุในหลักสูตรการศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้มีกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน การจัดอบรมให้แก่สมาชิกของสมาคมวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การอภิปราย ถกเถียง เพื่อก่อให้เกิดความกระจ่างในประเด็นที่คลุมเครือน่าสงสัย มาตรการดังกล่าวนี้ถือเป็นการถ่ายทอดและปลุกฝังสมาชิกของสังคมโดยผ่านช่องทางต่างๆ อันจะทำให้สมาชิกของสังคมเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน รู้สึกผิดชอบชั่วดี ตลอดจนสามารถยับยั้งตนเองและห้ามปรามผู้อื่นมิให้กระทำการอันเป็นผลประโยชน์ทับซ้อนได้ สมาชิกไม่สามารถอ้างได้อีกต่อไปว่าตนทำผิดเพราะไม่ทราบ ที่สำคัญไม่น้อยไปกว่ากันก็คือการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่มีความผิดเกี่ยวกับวินัยอย่างชัดเจนนั้น จะช่วยลดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและไม่สามารถยอมรับได้ให้น้อยลง

ประการที่สาม เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม (Strengthening the arena of civil society) โดยการสนับสนุนให้ประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพ มีจิตสำนึกต่อส่วนรวม อันจะนำไปสู่การรวมตัวกัน จัดตั้งองค์กรแบบสมัครใจอย่างอิสระ สำหรับดำเนินกิจกรรมเพื่อส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมสื่อสารมวลชนที่เป็นอิสระในการดำเนินงานทั้งสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ต่างมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีจิตสำนึกที่เสียสละเพื่อส่วนรวม และมีการจัดตั้งเป็นองค์กรที่เข้มแข็งซึ่งภาคประชาสังคมที่มีอำนาจต่อรองสูงดังกล่าวนี้อาจสามารถถ่วงดุลอำนาจและตรวจสอบการดำเนินงานของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะสามารถยับยั้งปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนของนักการเมืองและข้าราชการระดับสูงให้น้อยลงได้

ประการที่สี่ การปรับปรุงกฎหมายรวมทั้งแก้ไขระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้บทบัญญัติทางกฎหมายให้มีความยืดหยุ่นและตีกรอบความผิดอันเกิดจากผลประโยชน์ทับซ้อนไว้อย่างชัดเจน มีความครอบคลุม การแก้ไขข้อกฎหมายและการบังคับใช้จะต้องไม่ให้เกิดความลักลั่น ปิดช่องโหว่ของกฎหมาย ปรับปรุงแนวทาง และกระบวนการวินิจฉัยคดีให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายให้มากที่สุด รวมทั้งบทลงโทษในกฎหมายต่างๆ ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ประการที่ห้า การปฏิรูปองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง และศาลยุติธรรม โดยจะต้องปฏิรูปองค์กรเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและมีคุณธรรมในการทำงาน มีงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอ มีกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการที่เป็นอิสระไม่ถูกแทรกแซงทางการเมืองมีความเป็นกลาง มีกฎกติกากำกับการทำงานที่ชัดเจน มีเป้าหมายในการทำงานที่สามารถวัดและประเมินผลได้และมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

๓. ตารางสรุปตัวอย่างโอกาสที่จะเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐกลุ่มต่างๆ

กลุ่มอาชีพ	กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาการเกิดประโยชน์ทับซ้อน
๑. นักการเมือง	- การรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นใด เพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งข้าราชการขึ้นเป็นผู้บริหารระดับสูง - การใช้อำนาจหน้าที่เพื่อให้บริษัทของตนหรือของพรรคพวกได้รับงาน/การจ้างเหมาจากรัฐ - การใช้ข้อมูลของทางราชการเพื่อแสวงหาประโยชน์ - การแต่งตั้งคนสนิท/พวกพ้องของตนเป็นกรรมในหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล (Regulators) สัญญาหรือสัมปทานของรัฐ - การใช้ตำแหน่งหน้าที่เลือกผลักดันโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ญาติ/พวกพ้อง
๒. ข้าราชการ ประจำและ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	ทั่วไป - การนำข้อมูลลับ/ข้อมูลภายในมาใช้หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือพวกพ้อง - หัวหน้าหน่วยงานซึ่งครอบครองธุรกิจรับเหมาก่อสร้างแต่งตั้งให้ญาติ/คนสนิท/คนที่มีความสัมพันธ์อันญาติขึ้นเป็นผู้อำนวยการกองพัสดุ - การช่วยญาติมิตรหรือคนสนิทให้ได้งานในหน่วยงานที่ตนมีอำนาจ

กลุ่มอาชีพ	กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาการเกิดประโยชน์ทับซ้อน
๒. ข้าราชการ ประจำและ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ต่อ)	- การรับผลประโยชน์หรือการเรียกร้องสิ่งตอบแทนจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ - การรับงานนอกหรือการทำธุรกิจที่เบียดบังเวลาราชการ/งานโดยรวมของหน่วยงาน - การทำงานหลังเกษียณให้กับหน่วยงานที่มีผลประโยชน์ขัดกับหน่วยงานต้นสังกัดเดิม - การนำรถราชการไปใช้ในกิจธุระส่วนตัวและในหลายกรณีมีการเบิกค่าน้ำมัน - การนำบุคลากรของหน่วยงานไปใช้เพื่อส่วนตัว กลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวกับการตรวจสอบ ประเมินราคาและการจัดซื้อจัดจ้าง - การหาผลประโยชน์จากความไม่รู้ในระเบียบและข้อมูลทางราชการของประชาชน โดยเรียกรับเงินและอ้างว่าจะสามารถช่วยให้สามารถเสียค่าธรรมเนียมในการโอนกรรมสิทธิ์ซื้อขายที่ดินในราคาที่ถูกลงได้ ผู้บริหารสถาบันการเงินหวังก้าวหน้าในอาชีพจึงได้ร่วมมือและให้ความช่วยเหลือแก่การเมืองในการกู้เงินในวงเงินสูงในรูปแบบการประเมินราคาหลักทรัพย์ คำประกันให้สูงเกินกว่าความเป็นจริง - ผู้บริหารสถาบันการเงินใช้อำนาจหน้าที่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเสนอขายที่ดินหรือบ้านพร้อมที่ดินในโครงการของตนให้แก่ลูกค้าของสถาบันการเงิน เพื่อแลกกับความสะดวกในการทำธุรกิจกับสถาบันการเงิน - เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีอากรได้เปิดสำนักงานบัญชีเพื่อทำบัญชีและรับจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจำกัด ซึ่งในเวลาปฏิบัติงานก็จะเลือกให้บริการเฉพาะรายที่ตนเองได้รับประโยชน์จากผู้เสียภาษีเท่านั้น - การกำหนดมาตรฐาน (Specification) ในสินค้าที่จะซื้อจัดจ้างให้บริษัทของตนหรือของพวกพ้องได้เปรียบหรือชนะในการประมูล - การให้ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างแก่พรรคพวก/ญาติ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในการประมูลหรือการจ้างเหมารวมถึงการปกปิดข้อมูล เช่น การปิดประกาศหรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารล่าช้า หรือพ้นกำหนดการยื่นใบเสนอราคา เป็นต้น กลุ่มวิชาชีพอิสระ - การรับงานจากภายนอกจนกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ประจำ - การใช้สิทธิในการเบิกจ่ายยาให้กับญาติแล้วนำยาไปใช้ที่คลินิกส่วนตัว - การรับประโยชน์จากระบบการลือคับัตรคิวให้แก่เจ้าหน้าที่หรือญาติเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน โดยผู้มีหน้าที่ดูแลบัตรคิวจะลือคัไว้มากกว่าที่หน่วยงานกำหนดและไปเรียกรับประโยชน์จากบัตรคิวที่ลือคัไว้เกินเหล่านั้นจากผู้รับบริการที่ต้องการลือคัคิว กลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม - การเรียกรับผลประโยชน์จากการอนุญาตให้คืนของกลาง เป็นต้น กลุ่มวิชาชีพวิชาการ - คณะกรรมการตรวจรับงานทำหน้าที่เสมือนเป็นนายหน้าให้แก่บริษัทที่ปรึกษา โดยรับรายงานผลการศึกษามาพิจารณาก่อนและแก้ไขในประเด็นที่คาดว่าจะอาจถูกคณะกรรมการคนอื่นทั่วถึงรวมถึงการเข้าไปแทรกแซงการพิจารณาของกรรมการคนอื่น

กลุ่มอาชีพ	กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาการเกิดประโยชน์ทับซ้อน
๓. ข้าราชการท้องถิ่น	๓.๑ การเข้ามาดำเนินธุรกิจและเป็นผู้สัญญาจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - สมาชิกสภา/ผู้บริหารท้องถิ่นมาดำเนินธุรกิจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเป็นสมาชิก - ญาติ/ภรรยา (อาจไม่ได้จดทะเบียน) ของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้สัญญาหรือรับเหมางานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - สมาชิกสภา/ผู้บริหารท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ห้างร้านในการยื่นซองประกวดราคา - สมาชิกสภา/ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นบุคคลร่วมเจรจาใกล้เคียงในฐานะตัวแทนบริษัท ห้างร้าน ในกรณีงานจ้างเหมาปัญหา - สมาชิกสภา/ผู้บริหารท้องถิ่นหาประโยชน์ส่วนตัวจากการเก็งกำไรจากราคาที่ดินทั้งในรูปของการใช้ข้อมูลภายในไปซื้อที่ดินไว้ก่อน หรืออาจเป็นรูปแบบที่กำหนดที่ตั้งโครงการในพื้นที่ที่ตนเองมีที่ดินอยู่เพื่อขายที่ดินของตนเองในราคาที่สูง - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำสัญญาเช่ารถไปสัมมนาหรือดูงานกับบริษัทซึ่งเป็นของสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง - นายกเทศมนตรีและคณะผู้บริหารขายสินค้าหรือบริการของบริษัทตนเองให้กับเทศบาล ๓.๒ การใช้งบประมาณหลวงเพื่อประโยชน์ส่วนตนและเพื่อหาเสียง - การจัดสรรงบประมาณหรือโครงการเข้าไปในพื้นที่ของตนเอง - การใช้งบประมาณราชการทำโครงการพร้อมเขียนป้ายและชื่อของผู้ของงบประมาณประกาศให้ชาวบ้านทราบเพื่อการหาเสียง - การที่สมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทในการอนุมัติและตรวจสอบการใช้งบประมาณของฝ่ายบริหารกลับมีส่วนในการใช้งบประมาณส่งผลต่อการทำหน้าที่ในการตรวจสอบและใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจอนุมัติเอนเอียงจากความถูกต้องและประโยชน์สาธารณะ เนื่องจากต้องการงบประมาณที่หลีกเลี่ยงการแปดเปื้อนไปดำเนินการในเขตพื้นที่ของตน
๔. ประชาชน	การเสนอให้ค่าน้ำร้อนน้ำชาให้แก่เจ้าหน้าที่เพื่อแลกกับการลัดคิวรับบริการ

๔. ตัวอย่างพฤติกรรมผลประโยชน์ทับซ้อนที่พบเห็นบ่อย

๑. การนำทรัพย์สินของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว เช่น ใช้โทรศัพท์ในหน่วยงานติดต่อกับส่วนตนนำรถราชการไปใช้ในธุระส่วนตัว เป็นต้น
๒. การใช้อำนาจหน้าที่ช่วยญาติหรือบุคคลอื่นให้เข้าทำงาน
๓. การใช้ข้อมูลของหน่วยงานเพื่อแสวงหาประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบมาตรฐาน (spec) วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการประมูลแล้วให้ข้อมูลกับบริษัทเอกชนเพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล
๔. การรับงานนอกแล้วก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของตน เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการให้บริษัทเอกชน เจ้าหน้าที่รัฐนำเวลาราชการไปทำงานส่วนตัว

๕. การนำบุคลากรของหน่วยงานมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน
๖. การรับสินบนหรือรับของขวัญในรูปของเงินหรือผลประโยชน์อื่นใด ส่งผลให้มีการตัดสินใจที่เอื้อประโยชน์ให้สินบนหรือบุคคลอื่น
๗. การเข้าทำงานหลังจากออกจากงานเดิมโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ หรืออิทธิพลจากที่เคยดำรงตำแหน่งมารับงานหรือเอาประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้อง เช่น เคยทำงานเป็นผู้บริหารหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม แล้วไปทำงานในบริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์
๘. การลัดคิวให้กับผู้ใช้บริการที่คุ้นเคย
๙. การส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานแสวงหาประโยชน์ส่วนตน
๑๐. การให้ของขวัญหรือของกำนัลเพื่อหวังความก้าวหน้า หรือหวังผลประโยชน์ที่มีขอบ
๑๑. การซื้อขายตำแหน่ง การจ่ายผลประโยชน์ทั้งที่เป็นตัวเงินและประโยชน์รูปแบบอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งการเลื่อนระดับ ตำแหน่ง หรือความดีความชอบพิเศษ
๑๒. การเพิกเฉยต่อการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม
๑๓. การเรียกร้องผลตอบแทนจากการใช้อิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่เพื่อส่งผลที่เป็นคุณแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยไม่เป็นธรรม
๑๔. การที่มีหน้าที่ดูแลหรือจัดการกิจการหรือโครงการใดแล้วเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น
๑๕. การใช้ตำแหน่งหน้าที่หาประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัวหรือพวกพ้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ทำให้บริษัทของตนหรือครอบครัวได้งานรับเหมาของรัฐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาซื้ออุปกรณ์สำนักงานจากบริษัทของครอบครัวตนเอง

๕. แนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

การให้ – การรับของขวัญและผลประโยชน์

เนื่องจากความเชื่อถือว่าวางใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐว่าจะต้องตัดสินใจและกระทำหน้าที่ โดยยึดผลประโยชน์สาธารณะเป็นหลักปราศจากผลประโยชน์ส่วนบุคคล หากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐคนใดรับของขวัญและผลประโยชน์ที่ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการกระทำหน้าที่ถือว่าเป็นการประพฤติมิชอบ จึงเป็นการขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้ด้วยเช่นกัน

❖ อะไรคือของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่ใช้ในความหมายนี้

- ของขวัญและประโยชน์อื่นใด หมายถึง สิ่งใดๆ หรือบริการใดๆ (เงิน ทรัพย์สิน สิ่งของ บริการหรืออื่นๆ ที่มีมูลค่า) ที่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้และหรือได้รับที่นอกเหนือจากเงินเดือนรายได้ และผลประโยชน์จากการจ้างงานในราชการปกติ
- ของขวัญและผลประโยชน์อื่นใดสามารถตีค่าตีราคาเป็นเงิน หรืออาจไม่สามารถตีค่าตีราคาได้
- ของขวัญที่สามารถคิดราคาได้ (Tangible gifts) หมายรวมถึง สินค้าบริโภค ความบันเทิง การต้อนรับที่พัก การเดินทาง อุปกรณ์เครื่องใช้ เช่น ตัวอย่างสินค้า บัตรของขวัญ เครื่องใช้ส่วนตัว บัตรกำนัล บัตรลดราคาสินค้าหรือบริการและเงิน เป็นต้น

- ของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่คิดเป็นราคาไม่ได้ (Intangible gifts and benefits) หมายถึง สิ่งใดๆ หรือบริการใดๆ ที่ไม่สามารถคิดเป็นราคาที่จะซื้อขายได้ อาทิเช่น การให้บริการส่วนตัว การปฏิบัติด้วยความชอบส่วนตัว การเข้าถึงประโยชน์ หรือการสัญญาว่าจะให้หรือการสัญญาว่าจะได้รับประโยชน์มากกว่าคนอื่นๆ

❖ **แนวทางการดำเนินการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน : กรณีการให้หรือรับของขวัญ**

ในประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้หรือรับของขวัญและผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ ซึ่งสามารถสรุปแนวทางสำคัญได้ ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่รับหรือถาพนำถึงการรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดนอกเหนือจากทรัพย์สินอันควรได้ตามกฎหมาย เว้นแต่การรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ดังต่อไปนี้

๑.๑ การรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติซึ่งให้โดยเสน่หาตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะแห่งตน

๑.๒ การรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติที่มีมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

๑.๓ การรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดที่เป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

๒. หลักเกณฑ์การรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดตามข้อ ๑. ให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วไม่ถึง ๒ ปีด้วย

๓. ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชาหรือบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชา นอกเหนือจากกรณีปกติประเพณีนิยมที่มีการให้ของขวัญแก่กันโดยการให้ของขวัญตามปกติประเพณีนิยมนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจะให้ของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาทมิได้

๔. ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่เป็นการรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดที่ให้ตามปกติประเพณีนิยมและของขวัญนั้นมีราคาหรือมูลค่าไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

๕. ควรใช้บัตรอวยพร การลงนามในสมุดอวยพร หรือใช้บัตรแสดงความยินดีแทนการให้ของขวัญ เพื่อเป็นการป้องกันการฝ่าฝืนกฎระเบียบ อีกทั้งเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างทัศนคติในการประหยัดให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

รายละเอียดต่อจากนี้เป็นข้อเสนอแนะในการพิจารณาเกี่ยวกับการให้ - รับของขวัญและหรือผลประโยชน์อื่นใดในทางปฏิบัติ

❖ **เราจะจัดการอย่างไร**

การจะรับของขวัญหรือผลประโยชน์ใดๆ มี ๓ คำถาม ที่ใช้ในการตัดสินใจว่าจะรับหรือไม่รับของขวัญและหรือผลประโยชน์ คือ

- ๑) เราควรรับหรือไม่
- ๒) เราควรรายงานการรับหรือไม่
- ๓) เราสามารถเก็บไว้เป็นของตนเองได้หรือไม่

๑) เราควรรับหรือไม่

ตามหลักการทางจริยธรรมแม้ว่าเราจะไม่ควรรับ แต่มีหลายโอกาสที่เราไม่สามารถปฏิเสธได้ หรือเป็นการรับในโอกาสที่เหมาะสมตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกัน ในสังคม อย่างไรก็ตามมีหลายโอกาสที่ไม่เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะรับ

๑) ถ้าเป็นการให้เงินท่านจะต้องปฏิเสธไม่ว่าจะเป็นโอกาสใดๆ การรับเงินสดหรือสิ่งใดๆ ที่สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงิน เช่น สล็อตเตอร์ หุ่น พนันบัตร เป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมและอาจเข้าข่ายการรับสินบน

➢ การถูกเสนอสิ่งใดๆ นอกเหนือจากเงินนั้น สิ่งที่เราควรนำมาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ คือ

- ทำไมเขาจึงเสนอให้ เช่น ให้แทนคำขอบคุณ การเสนอให้มีผลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติตนหรือไม่
- ความประทับใจของท่านต่อของขวัญและหรือผลประโยชน์ที่จะส่งผลต่อการทำงานในอนาคต

➢ ถ้าท่านทำงานอยู่ในกลุ่มเสี่ยง อ่อนไหวหรืออยู่ในข่ายที่ต้องได้รับความไว้วางใจเป็นพิเศษ เช่น งานตรวจสอบภายในและงานตรวจคุณภาพต่างๆ การจัดซื้อจัดจ้าง การออกใบอนุญาตหรือการอนุมัติ/อนุญาตต่างๆ ท่านจะต้องปฏิบัติตามนโยบายและหลักจริยธรรมเรื่องนี้มากกว่าบุคคลกลุ่มอื่น

๒) การรับก่อให้เกิดการขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวมหรือไม่ หากการรับก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์สาธารณะแล้วผลประโยชน์ส่วนตนที่ได้รับกลายเป็นมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือก่อให้เกิดข้อสงสัยต่อสาธารณชนว่าเป็นการประพฤติมิชอบ

การขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการประพฤติมิชอบและการทุจริตคอร์รัปชัน ในแต่ละส่วนราชการ ควรกำหนดนโยบายการรับของขวัญและผลประโยชน์ของตนเอง โดยส่วนราชการที่อยู่ในกลุ่มปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงต่อการประพฤติมิชอบควรกำหนดนโยบายด้านนี้อย่างเคร่งครัดมากกว่าหน่วยงานอื่นๆ

หลักการปฏิบัติงานในภาครัฐอยู่บนพื้นฐานที่ว่า “การกระทำและการตัดสินใจใดๆ จะต้องกระทำด้วยความเป็นกลางปราศจากการมีส่วนได้ส่วนเสียในการให้บริการ และปกป้องผลประโยชน์ของสังคมไทยโดยรวม”

ดังนั้น องค์กรหรือบุคคลใดๆ ไม่ควรใช้ของขวัญหรือผลประโยชน์มาแสวงหาผลประโยชน์ให้กับองค์กรของตนหรือตนเองเหนือองค์กรหรือบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรมโดยกระทำและแสดงออกโดยยึดมาตรฐานความโปร่งใส ความพร้อมรับผิดชอบและแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องเที่ยงธรรมตลอดเวลาที่มีอาชีพรับข้าราชการ ไม่ว่าของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้น จะมีค่าเพียงเล็กน้อยก็ไม่ควรรับ เพราะก่อให้เกิดความรู้สึกผูกพันหรือพันธะกับผู้ให้ และอาจก่อให้เกิดความเสื่อมศรัทธาต่อประชาชน

๒. เราต้องรายงานหรือไม่

การรายงานการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ตัดสินใจจากหลักการต่อไปนี้

๑) ธรรมชาติของผู้ให้ : พิจารณาตามกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รวมทั้งนโยบายของหน่วยงาน เช่น การห้ามรับของขวัญหรือประโยชน์จากคู่สัญญา/องค์กรหรือบุคคลที่กำลังจะมาทำการค้า การสัญญาว่าจะให้-รับกับองค์กรหรือบุคคลที่จะขอทำใบอนุญาตหรือรับการตรวจสอบด้านต่างๆ

๒) บทบาทหน้าที่ของท่านในองค์กร : ถ้าข้าราชการนั้นๆ ทำงานในขอบข่ายที่อ่อนไหวและต้องการความเชื่อถือไว้วางใจเป็นพิเศษ และหรือกลุ่มที่เกี่ยวกับการได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ทั้งจากระดับองค์กรและระดับบุคคล อาทิเช่น งานตรวจสอบ งานจัดซื้อจัดจ้าง การให้ใบอนุญาต/ยึดใบอนุญาต ฯลฯ ควรให้แน่ใจที่สุดว่าตัวท่านและองค์กรมีความเที่ยงธรรมและจะไม่ถูกตั้งข้อสงสัย แม้ว่าหน่วยงานของท่านมิได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการห้ามรับของขวัญหรือผลประโยชน์ใดๆ และมีได้กำหนดให้รายงานการรับของขวัญและผลประโยชน์ ท่านควรดำรงความถูกต้องด้วยการรายงานหรือปฏิเสธที่จะรับของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้นๆ

หลักการการกำหนดว่าของขวัญและผลประโยชน์อื่นใดควรต้องรายงานหรือไม่ควรจะต้องให้องค์กรเก็บรักษาไว้หรือไม่ หรือควรตกเป็นของข้าราชการ ให้เทียบกับค่าตามราคาตลาดโดยต้องมีค่าน้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

๓. เราจะเก็บรักษาไว้เองได้หรือไม่

๑) ปกติสามารถเก็บรักษาไว้เอง หากมีค่าไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

๒) หากมีราคาทางการตลาดเกิน ๓,๐๐๐ บาท ส่วนราชการต้องพิจารณาตัดสินว่าจะต้องให้เป็นทรัพย์สินของส่วนราชการหรือไม่

❖ การฝ่าฝืนกฎหมายมีโทษอย่างไร

การฝ่าฝืนนโยบายว่าด้วยการรับของขวัญหรือผลประโยชน์นั้นและพร้อมฝ่าฝืนการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอาญาถูกลงโทษตักเตือน ตัดเงินเดือน จนกระทั่งถึงไล่ออกขึ้นกับความร้ายแรงของการฝ่าฝืนนอกจากนั้น หากการรับของขวัญหรือผลประโยชน์นั้นๆ เข้าข่ายการรับสินบน ฉ้อฉลทุจริตและสามารถพิสูจน์ได้ว่าข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐนั้นๆ รับของขวัญหรือผลประโยชน์ซึ่งมีผลต่อความเป็นธรรมก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้ให้โดยมิชอบ หากถูกตัดสินว่าผิดจริง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนอาจมีส่วนร่วมในการรับโทษทางอาญาด้วย

❖ การรับของขวัญและผลประโยชน์ : กฎแห่งความเสี่ยง

การรับของขวัญและผลประโยชน์ใดๆ เป็นสาเหตุให้สาธารณชนรับรู้ว่ามี การปฏิบัติอย่างมีอคติ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อให้เกิดการทำลายความเชื่อศรัทธาของประชาชนต่อภาครัฐและต่อข้าราชการ กฎแห่งความเสี่ยง ๒ ประการที่สำคัญ คือ

๑. ความพยายามที่จะหลบเลี่ยงกฎเกณฑ์ โดยตีค่าราคาของของขวัญและหรือผลประโยชน์น้อยกว่าความเป็นจริง การตีค่าราคาต่ำกว่าความเป็นจริงนั้นบุคคลอาจจงใจตนเองหรือจงใจผู้อื่นให้คิดว่าของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้นๆ มีค่าต่ำกว่าที่เป็นจริงเพื่อหลีกเลี่ยงการรายงาน การกระทำดังกล่าวนับว่าเป็นการคดโกงและหลอกลวงซึ่งเข้าข่ายฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม

๒. การเพิกเฉยมองข้ามความผิดและละเลยต่อผลที่เกิดขึ้น

- การรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ อาจทำให้ติดเป็นนิสัยอย่างรวดเร็วและก่อให้เกิดความคาดหวังเสมอว่าจะได้รับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรืออยากปฏิบัติต่อผู้รับบริการ หรือผู้รับงาน – รับจ้าง – รับเหมา ฯลฯ ที่เป็นผู้ให้ของขวัญและหรือผลประโยชน์โดยอิทธิพลของความชอบหรือประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับทำให้มีการปฏิบัติตอบแทนเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้รับจ้าง ผู้รับเหมา และหรือผู้รับจัดซื้ออาจรับรู้ผิดพลาดและเข้าใจว่าการรับจ้างต่างๆ ไม่ต้องทำในระดับมาตรฐานหรือลดคุณค่าการบริการ นอกจากนั้น

หากเกิดการปฏิบัติเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กร ข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีพฤติกรรมเคยชินกับ “การรับรางวัล” จากการปฏิบัติหน้าที่และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยความรับผิดชอบซึ่งได้จัดว่าเป็นการรับสินบน

- การแสวงหาเหตุผลเพื่อบิดเบือนความจริงมีแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่เราจะรับของขวัญและผลประโยชน์ โดยเฉพาะสิ่งที่ถูกใจเรา บุคคลอาจสงสัยว่าการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ ถือได้ว่าเป็นความผิด แต่ผู้รับมักจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองดังนี้

“ฉันรู้ว่าไม่ควรรับของดังกล่าว แต่ด้วยมารยาทจึงไม่กล้าจะปฏิเสธน้ำใจหรือหากไม่รับจะเป็นการทำลายสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ให้กับองค์กรหรือกับตนเอง”

“คนอื่นๆ ก็ทำเช่นนี้ ทำไมฉันจะทำบ้างไม่ได้”

“ดูซิ ฉันอุทิศเวลานานเวลาราชการทำงาน ดังนั้น มันเป็นการยุติธรรมที่เราจะได้รางวัลผลประโยชน์พิเศษบ้าง”

“เพราะฉันเป็นคนพิเศษจริงๆ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงชมฉันและเป็นเรื่องธรรมดาที่ฉันมักเป็นคนแรกเสมอที่ได้รับโอกาสให้ฝึกอบรม/สัมมนา”

“มันเป็นแค่ตัวอย่างฟรีให้ทดลองใช้และฉันก็ไม่คิดว่าหน่วยงานของฉันจะสั่งสินค้าชนิดนี้ แม้ว่าฉันจะให้คำแนะนำก็ตาม”

“ฉันไม่เห็นมีกฎระเบียบใดๆ เกี่ยวกับการให้ของขวัญ ดังนั้นฉันก็ได้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ใดๆ”

ท่านต้องระลึกอยู่เสมอว่าเหตุผลที่ท่านใช้กล่าวอ้างเช่นนี้ ไม่สามารถปกป้องท่านจากการถูกดำเนินการทางวินัยหากการกระทำของท่านเป็นการกระทำที่มีขอบ

❖ สถานการณ์ตัวอย่าง

หน่วยงานภาครัฐหนึ่งส่งนักทรัพยากรบุคคลที่ทำหน้าที่จัดซื้อจัดจ้าง (HR procurement) ให้เข้าร่วมสัมมนาด้านทรัพยากรบุคคล เจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้รับรางวัลมูลค่า ๗,๐๐๐ บาท จากการเป็นผู้เข้าร่วมสัมมนาที่มีบุคลิกเป็น Personnel planner ซึ่งบริจาคโดยโรงงานผลิตสินค้าที่เป็นคู่ค้ากับหน่วยงานเจ้าหน้าที่ได้เก็บของรางวัลนั้นไว้โดยไม่ได้นำรายงานหน่วยงานเนื่องจากคิดว่าเป็นรางวัลที่ตนชนะจากการเข้าร่วมกิจกรรมการสัมมนา

ผู้บังคับบัญชาตระหนักถึงความหมายที่อาจแอบแฝงมาจากการให้และตัดสินใจว่าต้องมีการรายงานของรางวัลนั้นและลงทะเบียนเป็นของหน่วยงาน โดยให้เหตุผลว่าการปรากฏตัวของเขาในการเข้าร่วมสัมมนาเป็นเพราะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ดังนั้น เป็นความชอบธรรมของหน่วยงานที่จะต้องตัดสินใจว่าจะจัดการอย่างไรกับรางวัลชิ้นนี้ เนื่องจากราคาของรางวัลและบทบาทในหน้าที่ที่มีความเสี่ยงในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน ในที่สุดเจ้าหน้าที่จึงถูกขอร้องให้สละรางวัลแก่หน่วยงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสม

➤ โมเดลสำหรับการตัดสินใจ

ประเด็นการตัดสินใจ

เจตนารมณ์ : อะไรเป็นเจตนาของการให้ของขวัญและหรือผลประโยชน์

กฎ ระเบียบ : มีกฎ ระเบียบหรือนโยบายอะไรที่เกี่ยวกับการให้ของขวัญและหรือ
ผลประโยชน์

ความเปิดเผย : มีการเปิดเผยต่อสาธารณชนเพียงใด

คุณค่า : ของขวัญและหรือผลประโยชน์มีค่าราคาเท่าใด

หลักจริยธรรม : มีหลักจริยธรรมที่เกี่ยวกับการรับของขวัญหรือไม่ และมีอะไรบ้าง

อัตลักษณ์ : ผู้ให้ม้อัตลักษณ์เพื่ออะไร

เวลาและโอกาส : เวลาและโอกาสในการให้ คืออะไร

❖ บทสรุป

ความเชื่อถือว่าว่างใจและจริยธรรมเป็นรากฐานของการบริหารภาครัฐที่ดี เมื่อท่านเป็นข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ว่าจะสังกัดหน่วยงานใดท่านถูกคาดหวังให้ปฏิบัติหน้าที่และตัดสินใจโดยปราศจากอคติ ท่านถูกคาดหวังไม่ให้แสวงหารางวัลหรือผลประโยชน์ในรูปแบบใดๆ นอกเหนือจากเงินเดือนและผลประโยชน์ที่รัฐจัดให้ แม้ว่านโยบายของหน่วยงานหลายแห่งจะอนุญาตให้รับของขวัญได้ ซึ่งถือว่าเป็นของที่ระลึกในโอกาสที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามควรมีขอบเขตในการรับเสมอ การฝ่าฝืนขอบเขตด้วยการรับของขวัญหรือผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมจะนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการทุจริตและทำลายชื่อเสียงของท่านรวมทั้งองค์กรของท่านเอง

บทที่ ๓

แนวทางการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนบทบัญญัติ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐

องค์ประกอบของกฎหมาย

ห้ามดำเนินการกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งได้บัญญัติห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ

(๓) การรับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมหรือเป็นหุ้นส่วน หรือเป็นผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาใน ลักษณะดังกล่าว

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจ ของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด อยู่ หรือได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นผู้ได้รับมอบหมาย ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้น อาจจะมีการขัดแย้งต่อประโยชน์ทางราชการหรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้น

การกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

(๑) เป็นคู่สัญญา หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ได้เข้ามาทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ อันเป็น สัญญาที่จะต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง

(๒) การมีส่วนได้เสียในสัญญา หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น จะต้องมิเจตนาประสงค์จะให้ตนได้รับประโยชน์หรือเลือกประโยชน์ให้กับ บุคคลอื่น โดยการใช้อำนาจหน้าที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสัญญานั้นหรือการเข้าไปดำเนินการใดๆ เพื่อเป็นการ ป้องกันในกรณีที่ดินอาจจะต้องเสียประโยชน์หรือได้รับความเสียหาย

(๓) การเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้ร่วมกันลงทุนในห้างหุ้นส่วน ห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนสามัญจด ทะเบียน หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นต้น และได้เข้ามาเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยปฏิบัติหน้าที่ใน ฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจตนาที่จะเอื้อประโยชน์ต่อตนเองหรือบุคคลอื่น

(๔) การถือหุ้นในบริษัท หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ได้เข้าไปลงทุนโดยมีหุ้นในบริษัท ตามทะเบียนผู้ถือหุ้นและบริษัทที่มี เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอยู่นั้น ได้เข้ามาเป็นคู่สัญญา กับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งมีอำนาจ กำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ

(๕) รับสัมปทาน หรือคงไว้ซึ่งสัมปทาน หรือเข้าไปเป็นคู่สัญญาอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น หรือในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ที่รับสัมปทาน

สัญญาสัมปทาน หมายถึง สัญญาที่เอกชนได้รับอนุญาตจากรับให้ดำเนินการต่างๆ แทนดังต่อไปนี้

- ๑) สัญญาที่รัฐอนุญาตให้เอกชนจัดทำบริการสาธารณะ
- ๒) สัญญาที่รัฐให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ
- ๓) สัญญาที่รัฐให้เอกชนแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

การรับสัมปทานจากรัฐ หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ และทำสัญญาสัมปทานในสถานะเอกชน อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๖) เป็นกรรมการที่ปรึกษาในธุรกิจเอกชน หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งเข้ามีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาในธุรกิจเอกชน

(๗) ตัวแทนในธุรกิจของเอกชน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ได้ทำการเป็นตัวแทนกับตัวการที่เป็นเอกชนในธุรกิจเอกชนอันเป็นหน้าที่ของตัวแทนในธุรกิจเอกชน

(๘) ในฐานะพนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจเอกชน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นได้เข้าไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจเอกชน

❖ **ข้อห้ามสำหรับคู่สมรส (ภริยาหรือสามี) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามดำเนินการ** ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้บัญญัติห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม บทบัญญัติดังกล่าวยังบังคับไปถึงคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ภริยาหรือสามี) ด้วย โดยมีข้อห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามคู่สมรส (ภริยาหรือสามี) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคู่สัญญา หมายถึง การห้ามคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งเข้ามาเป็นคู่สัญญาโดยตรงกับหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบ

(๒) ห้ามคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญา หมายถึง การที่คู่สมรสของเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งได้อาศัยอำนาจหน้าที่โดยมีเจตนาหรือความประสงค์ที่จะให้ตนได้รับประโยชน์หรือเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลอื่นๆ โดยการใช้อำนาจหน้าที่ของคู่สมรสไปดำเนินการใดๆ ในสัญญา

(๓) ห้ามคู่สมรส (ภริยาหรือสามี) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หมายถึง การที่คู่สมรสของเจ้าหน้าที่รัฐได้ลงทุนในห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด และได้เข้ามาเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานรัฐ

(๔) ห้ามคู่สมรส (ภริยาหรือสามี) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นถือหุ้นในบริษัท หมายถึง การที่คู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปลงทุนโดยการมีหุ้นในบริษัทตามทะเบียนผู้ถือหุ้นและบริษัทที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหุ้นอยู่นั้น ได้เข้ามาเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ

(๕) ห้ามคู่สมรส (ภริยาหรือสามี) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐรับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญาอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นหุ้นส่วนที่ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่ได้รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

(๖) ห้ามคู่สมรส (ภริยาหรือสามี) ของเจ้าหน้าที่รัฐในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะต่างๆ เป็นกรรมการ เป็นที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพผลของธุรกิจเอกชนนั้นอาจขัดแย้งกับประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของทางราชการหรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

❖ **แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่าฝืนบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๐**

๑. การเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ตำแหน่งก่อนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลนั้นจะต้องตรวจสอบตนเอง คู่สมรส บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ว่าได้มีการดำเนินกิจการใดๆ บ้างในขณะที่ตนเองได้อยู่ในสถานะของเอกชน ที่ได้ทำธุรกิจหรือทำการค้าไว้กับรัฐ โดยจะต้องตรวจสอบการเป็นคู่สัญญากับรัฐ การรับสัมปทานจากรัฐ หรือการเป็นกรรมการผู้จัดการ การถือหุ้น หรือการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนต่างๆ ว่ามีหรือไม่ และจะต้องสำรวจกิจการต่างๆ ของคู่สมรสรวมไปถึงศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบก่อนเข้าสู่ตำแหน่งว่าจะต้องดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับกิจการธุรกิจนั้นอย่างไร มิให้ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

๒. การปฏิบัติหน้าที่หรือการดำรงตำแหน่งในระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ในขณะที่ดำรงตำแหน่งตามข้างต้นจะต้องไม่ดำเนินการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวมตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๐ แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการทำความเข้าใจกับคู่สมรสในหลักการของกฎหมายได้แล้ว และเกิดการเข้าใจที่ไม่ถูกต้องอาจจะเป็นการดำเนินการที่เป็นการต้องห้ามตามกฎหมาย กล่าวคือแม้ตนเองจะมีได้กระทำการที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดแต่ละเลย ไม่ใส่ใจกับการดำเนินการของคู่สมรส ทำให้คู่สมรสดำเนินการต่างๆ ตามที่กฎหมายห้ามไว้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะต้องได้รับโทษทางอาญาที่เกิดจากการกระทำของคู่สมรส โดยจะต้องถูกระวางโทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับแล้วแต่กรณี

๓. การดำเนินการในภายหลังพ้นจากตำแหน่ง (พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่ถึงสองปี) มาตรา ๑๐๐ แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้บัญญัติห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้ดำเนินการที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม โดยห้ามดำเนินการนั้นต่อไปอีกเป็นเวลาสองปีนับแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้พ้นจากตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนั้นๆ แล้วการห้ามในส่วนนี้ได้ห้ามการดำเนินการของคู่สมรสของเจ้าหน้าที่รัฐไว้ด้วย

ประมวลภาพกิจกรรม

พิธีเปิดโครงการอบรม โดย นางน้าค่าง พลายละคร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังจั่น

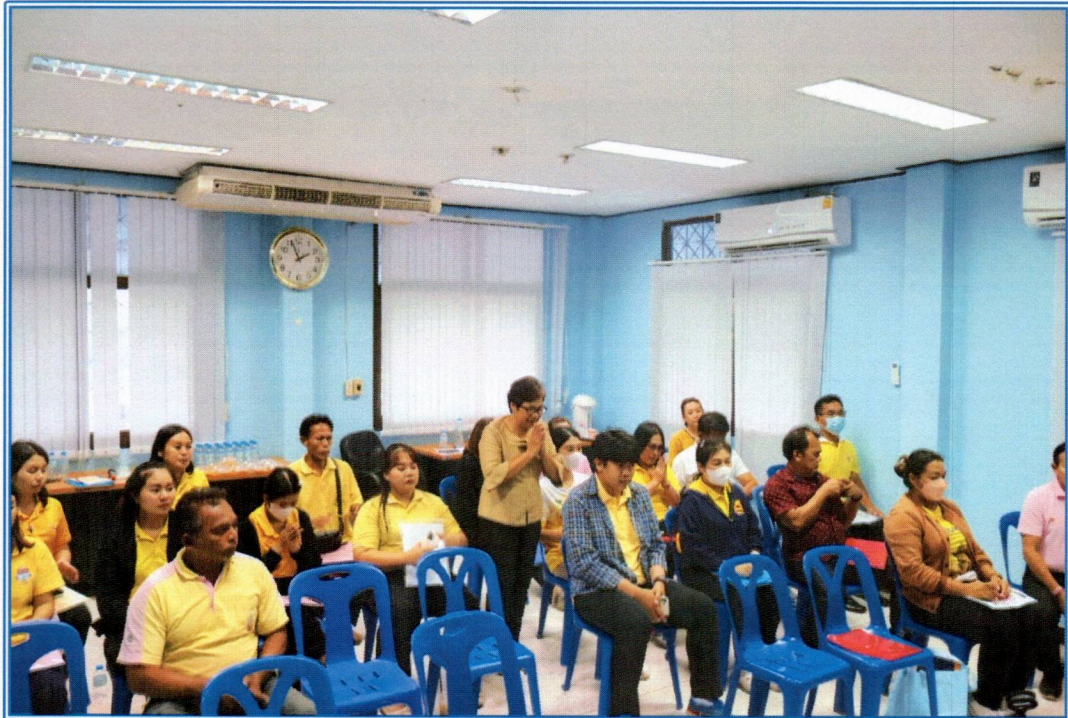
บรรยายการรับฟังบรรยายเรื่อง การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อป้องกันการกระทำผิดทางวินัย
โดยวิทยากร นายณัฐวัฒน์ อู่ยลี ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเพนียด

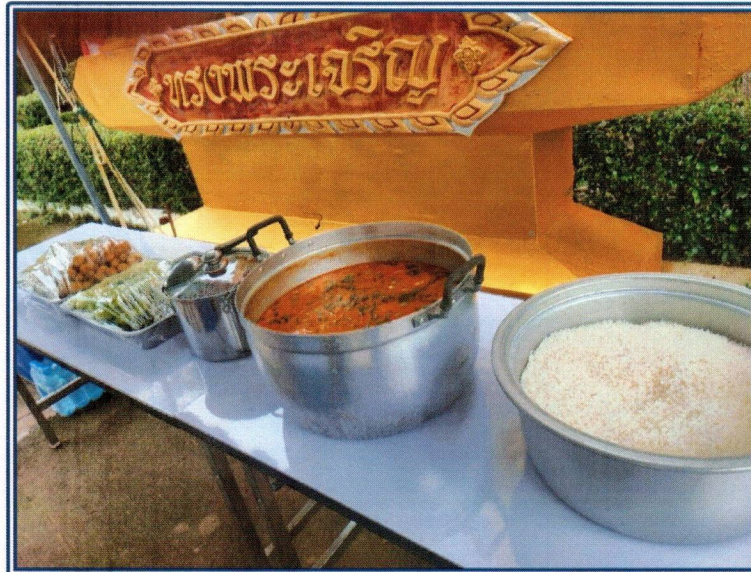
บรรยากาศการรับฟังบรรยาย เรื่อง การพัฒนาส่งเสริมการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยวิทยากร ว่าที่ ร.ต.กันตภณ หม่อมมลินิน ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วน
ตำบลห้วยโป่ง

พิธีปิดโครงการ และผู้เข้ารับการอบรมร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึก

อาหารกลางวันและอาหารว่างในการอบรม

วัสดุ อุปกรณ์ในการอบรม

